

tydning, udgaa. Saafremt altsaa den høitærede Formand vil lade hver Paragraf afstemme for sig, saa vil denne Forandring strax kunne ske. Hvad angaar det stillede Ændringsforslag, da skal jeg for mit Vedkommende ikke gjøre nogen Indsigelse derimod, men tværtimod afviessere derved, dersom det høie Thing maatte vedtage det.

Formanden: Det er ganske vist, som den høitærede Minister bemærkede, at Lovforslagets § 3 ikke kan vedtages, saaledes som den nu lyder, men paa den anden Side vilde jeg heller ikke kunne anse det for rigtigt at betragte denne Paragraf som bortfalden. Der ligger jo navnlig i Paragrafen en Mulighed for en Bestemmelse om tilbagevirkende Kraft for Lovbudet, og jeg mener derfor, at Forandringen helst bør ske ved et Ændringsforslag paa sædvanlig Maade, skjøndt det i sig selv er temmelig uvesentligt, om man følger den ene eller den anden Vej.

Adler: Jeg skal tillade mig at udtale, at jeg ganske tiltræder de Udtalelser, som ere fremfattede i den høitærede Finanzministers Foredrag, nemlig at der er sket en saa pludselig Forandring, som Landsstinget idetmindste i Reglen bestemt hævder ikke bør ske, og at der er sket ganske overordentlig store Forstyrrelser ved den Maade, hvorpaa Loven af 28de Marts 1871 er traadt ud af Kraft. Der er sket Forstyrrelser, som dog endnu kun have medført store Gener, Rentetab og andre Ulemper for de Handlende, men som dog indeholde Grund nok til saa snart som muligt at se at vende tilbage til Tilstanden efter Loven af 28de Marts. Der er som sagt sket visse Skader, saaledes for de Handlende, som have maattet skaffe temmelig store Pengebeløb tilveie, og ligeledes for Statskassen, idet der netop i disse Dage, siden Forandringen er sket, er kommet flere Labninger af Sukker, der tidligere svarede en høiere Told, men nu svare en lavere, hvorved Staten har mistet et Beløb af 6—8000 Rd. — jeg kan ikke bestemt sige Beløbet. Men det hører dog ikke til de ubodelige Skader. Foruden den Forandring, som den høitærede Minister antydede, tror jeg ogsaa, at § 1 maa forandres; den kan heller ikke blive staaende saaledes, som den nu staa. Da nu imidlertid Staden en Gang er sket, saa mener jeg, at det ikke nu saameget som tidligere kommer an paa nogle enkelte Dage, og efter den Behandling, som Sagens Realitet fandt her ved 1ste Behandling, tror jeg, at det er rigtigt nu at nedsette et Udvalg, der kan tage de forskjellige Spørgsmaal under Overveelse, som ere fremkomne ved denne Sags 1ste Behandling, nemlig, om vi enten blot skulle blive staaende ved den Forandring, der er indført ved Loven af 28de Marts 1871, eller om vi ogsaa skulle — hvad jeg tror vilde være hensigtsmæssigt — tage Spørgsmaalet om Told paa raffineret

Sukker under Behandling. Jeg tror i det Hele taget, at den Maade, hvorpaa vi skulle faae en Toldreform frem, er ikke at vente, indtil vi endelig blive enige om en almindelig Toldtarif, men derimod efterhaanden at tage enkelte Poster frem; paa denne Maade tror jeg, at vi hurtigere kunne komme ind paa den Vej, som vi Alle ønske at komme ind paa, nemlig at gjøre nogle Forandringer i Principet i vor nugældende Toldlovgivning. — Jeg foreslaar altsaa, at denne Behandling standses, og at Sagen overgives til et Udvalg paa 5 Medlemmer.

Formanden: Der foreligger altsaa nu Forslag om, at denne Sags 2den Behandling afbrydes, og at Lovforslaget paa det Punkt, hvor det i Diebliffet befinder sig, overgives til et Udvalg paa 5 Medlemmer. Forhandlingen dreier sig altsaa nu udelukkende herom og ikke om Lovforslagets Paragrafer og det stillede Ændringsforslag.

Skotte: Ved tidligere Behandlinger har jeg hørt fra forskjellige Medlemmer, at det var dem meget om at gjøre at faae Loven ud. Jeg har derfor bedet om Ordet for at udtale, at hvis vi nu nedsette et Udvalg og drage Tiden hen med Forhandlinger over Lovforslaget, og saa sende det ind i Folkethinget igen, saa frygter jeg for, at vi slet ingen Lov faae ud. Jeg vil derfor stemme mod Udvalgs Nedsættelse og vil ogsaa stemme mod Ændringsforslaget.

Adler: Jeg tror ikke, at Udvalgs Nedsættelse vil have den Følge, som det ærede Medlem mener. Jeg hører til dem, som meget varmt ønske, at Loven kommer hurtigst mulig ud, og det tror jeg, den kan, selv om man tager det Spørgsmaal under Behandling, som findes i § 2; men jeg tror tillige, at der foreligger ved denne Sag et saa betydeligt Materiale til en hurtig Behandling, at jeg paa ingen Maade tvivler paa, at et Udvalg hurtig kan komme til Thinget med sin Betænkning, og at Sagen meget hurtig kan blive fremmet; ellers vilde jeg ligesom det ærede Medlem stemme mod Udvalgs Nedsættelse, fordi jeg tror, at det vilde være yderst uheldigt, om denne Sag skulde blive trukken i Langdrag.

Skotte: Min Hovedgrund til at stemme mod Udvalgs Nedsættelse er, at jeg frygter for, at Loven ikke vil komme ud, naar Forslaget nu vender tilbage til Folkethinget med Forandringer. Jeg tror nok, at det ærede Medlem maaste have den Tanke, at denne lille Forandring af mindre end en Dre ikke har nogen Betydning, men den vil dog vistnok gjøre saa meget, at vi ikke faae Loven ud.

Krieger: Hovedopgaven ved enhver Lov